

MAGYAR KÜRIR.

N^r. 6.

Indult Bétsből, Pénteken, Januárius' 21-dikén, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Dec. 30-kán 1830 ban költ Kir. végzésében Mgs Hersich Ferentz Urat a' Kir. Helytartó Tanátsnál Titoknokot, Magyar Kir. Helytartói Tanátsossá kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. Kir. Felsege a' mult Dec. 13-kán költ kegyelmes végzése által méltóztatott Hladits István Urat a' Katona-Szekereseik' AlKapitányát, a' taksa' elengedése mellett, Magyar Nemességgel kegyelmesen megajándékozni.

O r o s z O r s z á g.

A' Sz. Pétervári Ujság Jan. 3-dikáról, egy rendkívül való todalékjában a' következő tikkelyt adja: „Az Igazgatószek a' Varsói Zendülésről és annak előljáró okairól a' következő környülállásos tudósítást vette:

„A' fenyítékes rendnek bévitelet a' táborban, az önkénynek megzabolázását, és az Igazgatásnak rendbe szedett Organizatioját — úgy nézték a' közönséges tsend ellenségei, mint megsértését a' Lengyel Királyságnak legfőbb helyről engedett jussoknak, mellyeknek pedig megörizése és tellyesítése olyan tisztviselőkre volt bizva, kik magok közül a' Lengyelek közzül választattak, és a' kik ellen ekkorig semmi törvényes

panaszok a' Thronus eleibe nem jöttek. A' gondolatlan heves vérű ifjúság vak lévén az Ország boldogsága eránt, melly ez atyai kormányozás alatt felvirágozott, eltsábittatván holmi eszelős Egoistáknak — kik a' törvényes rendnek felforgatásában tsak személyes hasznot vadásztak — Sophismái által, és tsupán az indultól vezettetve, egy titkos társaságot állított már 1828 Esztendőben, a' nyilvánosan kihirdetett tilalomnak ellenére. Ennek egyik szerzője Vysotzki Péter volt, alhadnagy a' lengyel katonaságnál. Ez öszvegyültt házánál nemelly ifjakat az Al-zászlótartók Oskolájából, névszerént Paskevits Károlyt, Dobrovolski Ulászlót, Karsnitzki Károlyt, Laskni Sándort és Gurovski Jó'sefet; felhevítette a' tapasztalatlan elméket Európának politikai állapotjáról való okoskodásaival, elérhetetlen kívánságokat és reménységeket gyűjtött szívekben és tüzet gerjesztett bennük a' kárhuzatos felforgatásokra. E' történt Dec. 3-kán (15 kén) 1828-ban. Utánnaváló nap Vysotzki több más alzászlótartókat is béavatott titkába, kik nyughatatlan természetekről és felfordult gondolkozásokról már azelőtt ismeretesek voltak, mint p. o: Machnatzki Kamill, Poninski Stanislav és Zechovski Severin. Ez a' maroknyi oktalán ifjúság, melly a' nélkül, hogy legkissebb képzele is volna hazájának álla-

potjáról, annak szükségait javait 's Európának minden történeteit visszás ítéletével nézte, egy bandát formált, mely most Lengyel Országot az Örvénynek szélére vitte és a' Fő várost 's a' tartományokat az Anarchia és az azzaljáró minden gonoszok rémségeinek kitelte! Ezek az értetlen ifjak, öszveköltetve a' vakmerő önkénynek lelke által, megvesztegettetve a' Revolutionnak dögletes principiumai által, elkezdék kárhozatos tudományjokat hintegetni és — a' mi különös — hasonló gondolkozásúakat találtak olyan emberekben is, kiknek hivataloknál és időkoroknál fogva meg kellett volna vetni ezeknek a' semmirevaló rendzavaróknak ösztönözéseit, és őket a' köz jó kedvéért az Igasságnak kezeibe kellett volna szolgáltatni. Vysotzki reábeszélte Paskevits Kapitánt a' Lengyel testőrző Granatéros regementből, hogy a' titkos társaságba lépjen be; bele tudta tsepegetni kába principiumait a' Sappeur-Bataillonak könnyenhívő, tapasztalatlan és a' dologhoz nem tudó tisztjeibe is, kiknek ketteje Prshedpelski Lörintz és Novosselski Felix magokra vállalák, hogy ennek a' Bataillonak minden tisztjeit és katonáit eltérítik az ösvényről, melyet a' betsület és az Esküvés eleikbe szabott.

„A' titkos társaságnak tagjai, kik gyűléseikben egymást költsönösen tüztették, elvégeztek a' Zendülésnek siettetését, az által t. i. hogy hitszegő tzelzásaikat a' Polgárok között elterjesztették. Azért is ravaszságához és tsalárdsághoz folyamodtak, és alkudozásokat kezdettek az egész katonaság nevében. Hasonló romlottságú és éretlenségű Polgárok kezét fogták a' bolond ifjakkal az egész nemzetnek nevében. Gurovski Adám, testvérje az alzászlótartónak, bizonynal állította Vysotzkinak, hogy az egész Nemzet véle egy gondolkozás-

ban vagyon; Sverkovski az Országgyűlésnek Követje megerősítette ez eszelőségben. Igyámították ök egymást költsönösen hízelkedő, de esztelen reménysegekkel, és eltsábitották a' könnyenhívő vagy megromlott Ignoransokat a' tábornál és a' népnél. Alig lehet megfogni, miképpen hagyhatták magokat e' módon megsaladni, némelly nemesek, kik Malachovski Gustavnál öszvegyűltek, és hitelt adni alhadnagy Vysotzkinak és alzászlótartó Novosselskinél, kik tsak ketten jelentek meg a' meghatározott öszvegyűléskor, a' helyett, hogy számos tiszték jelennének meg, mint az első öszveheszéléskor ígértetelt. Mindazáltal ekkor semmit nem végeztek, tsak azt az ohajtást nyilatkoztatták ki, hogy a' titkos egyesület szélesebben terjesztettségük kivézetben Kapitán Paskevits, megboszsanzkodván rajta, hogy a' polgárokat a' még lévő jobb gondolkozás hátrataroztatja a' törvényes hatalomnak megtámadásától, akada egy olyan nemesre, kit ő maga fejetől a' köz vélekedésnek Képviseleségével felruházott, és ezt alhadnagy Vysotzkihoz elvezette. Ekkor ezek hárman elkezdének Európának Orosz Orzágnak és a' hozzája kaptoltatott Lengyel Orzágnak jövődöbeli sorsáról tanakodni! Hosszú tanakodás után azt végezték, hogy semmit se kezdjenek az Országgyűlés előtt, melyet Aprilisben 1829 vártak. Vysotzki elsőben nem akart két pajtásainak e' Végezésében megegyezni, égvén a' kívánságtól, hogy egész Európában a' fentálló rendet selförgathassa. Azt bizonyosnak lehet tartani, hogy sok Nemesek a' megvakult alhadnagynak eszelős ábrándozásait magokban ki nevettek, és jelentést róla' azlgazgatószeleknél tsupán szánakozásból, de a' mi ilyen esetben bűnné válik, nem tevének.

„Azoknak a' polgároknak nevei kö-

zött, kik a' titkos társaság semmire kel-
lő szerzőinek közzé állottak, találkozik
fajdalom! egy olyan emberé is, ki kö-
zönséges tiszteletben állott. De még ez
a' nyoltzvan esztendő vén ember is, az
esméretes Niemcewicz, a' ki magát
álmokkal ketsegetni megszokta, jólle-
het a' pártos gondolatoknak kiöntését
meghalgatná, egyáltalában nemtanátsol-
ta a' törvényes hatalomnak egyenesen
ellentálló lépéseket. A' felhevült ifjak
az Öregnek nyájas leereszkedését Meg-
egyezésnek tekintvén, elkézdék hírét ter-
jeszteni, hogy részese szándékjoknak.
Nem lehet hibának nem venni az Öreg-
nek e' nagynál is nagyobb leereszkedé-
sét; de azt nehéz hinni, hogy egy ilyen
megvilágosodott és tapasztalt férfiú jó-
váhagyhatta volna azokat a' koholásokat,
mellyek árulást, hitezegést, pártütést,
vérontást, rablást és zűrzavart tölöz-
tak hozni az egész Országra. Találkoz-
tak ugyan a' Nemesek és katonatisztek
között olyanok, kik a' titkos egyesült
tagjait örömmel halgatták és gondolko-
zásaikat elfogadták; de olyanok kik
gonosz koholmányjaiknak kivételére ma-
gokat ajánlanák, felette kevesen vállal-
koztak.

Az Ö Fgének a' Tsászárnak meg-
koronázatásáról való hir a' Királyság-
ban, melly minden Lengyeleknek szí-
veit örömmel töltheti vala bé, bűnös ked-
vet gerjesztett az Öszveesküdtekben az
árulásnak kivételére. Testörző hadnagy
Urbaniski egyik levé a' hűtelenségnek
legtüzesebb védelmezői közzül, és ő leg-
előbbet tett a' pártütésnek terjesztésére.
Számos Nemesek felgyűltek Varsóban,
hogy a' koronázászent tzerimóniájának
tanúi légyenek, és ama nagyszívű Mo-
narchának ki Előzőjének ígérteit betöl-
tötte, szinte látásában örvendjenek. De
az Öszveesküdtek éppen ezt az időt és
a' Sokaságnak ezen felgyűlését használ-

ta útálatos tudományjának terjesztésére
és az Arulásnak koholására. Ugy adván
ki mindenütt magokat, mint a' kik az
egész katonaságnak meghatalmazott Kép-
viselői meglátogattak sokakat az Ország-
gyűlésen a' Követek és főnemesek köz-
zül, és hízelkedés, reábeszélés vagy
ijjesztés által igyekeztek őket magokhoz
téríteni. A' Nemesek és Követek, hogy
őket nyakokról elvessek, és talán abból
a' félelemből, nehogy az Öszveesküdtek
őket a' katonaságnál, mellynek nevében
szóllottak, hamis színbe ejtsék, válaszul
tsak ezt adták: Még nints ideje! Tsu-
pán két Követek voltak Trshezinski
és Sverkovski, kik magokat az Ösz-
veesküdtekhez tsatolták és azt tanátsol-
ták, hogy a' közelebbi Országgyűlésen
a' vakmerő kívánságokat és törvényte-
len tetteket fegyveres erővel kell segí-
teni. De Orosz Országnak az utolsó tö-
rök háborúban nyert diadalmai félel-
met öntöttek a' pártosokba és meggá-
lolták Planumaiknak kivételét.

„A' Frantzia Országi Revolutio Ju-
liusban 1830 megelevenítette az Öszve-
esküdteknek istentelen reménységeit, na-
gyobb mérészséget öntött belejék, és
hozzájok tsatolt egy rakás nyughatatlan
fejű vakmerő embereket és némelly kön-
nyelmű álmodozókat. Ezek megkettöz-
tetett törekedéssel iparkodtak a' katonasá-
got a' jó útról a' lehetőségig eltéríteni.
A' katonaság akkor táborba szállva volt
Varsó mellett, a' honnét az Öszvees-
küdteknek annál nagyobb alkalmatos-
ságok volt a' tisztekkel öszvejöni, gon-
dolkozásaikat kitanulni, és a' magokét
beléjek tsepegtetni. De a' várakozás meg-
tsalta őket, és nem mehettek reá, hogy
a' táborban egy titkos Egyesületet állítsa-
nak, noha még is eltsábitottak némelly
fiatal könnyelmű tiszteket, Varsói Uni-
versitásbeli tanulókat és keves számú pol-
gárokat többnyire korhely embereket,

kik közt csak egyetlenegy sints, ki magát legkisebbé is esmeretessé tette volna. A' titkos Egyesület ez új tagjainak nevei ezek: Ostrovski, Mochnitzki, Bronikovski, Nabaeljak, Shukovski, Dembinski, Gostsinski, Dunin, Karmanski, és Grshimala. Az Öszvesküdték elosztattak széljel a' városban és a' táborban, és elkezdett dolgozni kiki a' maga körében, a' szerint a' mint több vagy kevesebb embereket feltudott vadászni, kik kötelességeket felejtteni képesek lennének és készek minden Zendülésre, melly az ő indulatjaikat kielégíthetné vagy ábrándozásaikat megvalósíthatná.

„A' mult Eszt. September Havának közepén és vége felé híre terjedt Varsóban a' kiütő félben lévő Zendülésnek. A' rosszakarók lázszító felszollításokat, fenyegető leveleket és névtelen tzedulákat hánytak el. Az Igazgatószék figyelmeztessé lévén ezen rendetlenségekre, elfogatott néhányat a' legvakmerőbb lázszítók között, a' nélkül, hogy a' gyanúsokat üldözöbe venné, és a' lágy-ságnak ezen tette által megtzáfolta a' rossztzélúaknak panaszait, az úgy mondatott erőszakos nyomás ellen. De a' megátalkodott szívekben már kialakult minden betség és a' jótéteményt nem érezték! Éelelem a' kitudódástól, reménység a' porból való felemelkedés után és vágyakozás a' prédálásból való meggazdagodásra, szomjúzása a' boszszúállásnak és több más gonosz indítóokok arravették az Öszvesküdtéket, hogy a' tzelzett Pártütést siettessék; de nem lévén olyan Vezérjek, kinek neve a' nép-nél elméje, érdemei vagy a' köz jó mellett való fáradozásai által esmeretes volna, kételkedtek benne, hogy sok követőkre találhassanak. Ezen kételkedés őket arra indította, hogy Lelevel Joakimhoz forduljanak, ki mint a' Wilnai Universitátsnál hajdan Professora a' Histó-

riának, később Országos követ a' Varsói gyűlésben, esmeretes volt históriai munkáiról és vizsgálódásairól. Ez az egy volt az Öszvesküdték között, kinek neve az útálatos árulásnak kiütése előtt már esmeretes volt a' Közönségnél. A' Lelevel neve eltsábitotta a' Varsói Universitátsnál tanuló tapasztalatlan ifjúságot. Wysotzki és Bronikovski, némelly más bűnös társaikkal együtt megjelentek Lelevelnél a' közönséges Könyvtárban, és hozzája fordulván egy dagályos beszéddel, melly tele volt hízkelkedéssel és dítsekedéssel, annyira viték a' Phantastát, hogy koholmányjaikba megegyezne. Lelevel lett az Öszvesküvésnek lelke és ő határozta meg a' Zendülésnek napját Nov. 16. (28) jára, melly Vasárnap vala. Az Öszvesküdték magokat a' tábornak és népek-képviselőivé meglevén, újabb tanátskozások után meghatározták, hogy a' pártütést Nov. 17. (29) kén a' következő plánum szerént kezdjék 1) Cesarevits Nagy Hertzegét személyesen elfogják. 2) Az Orosz lovasságot fegyverének letételére kényszerítsék 3) A' fegyvertárt feltörvén a' népek fegyvert osztogassanak. 4) Az Orosz Tsászári, Litvaniai, és Volhyniai Testörző Seregeket kifegyverkeztessek. Mind ezen gonosz Operatioknak tzelja a' volt, hogy eltöröljék azt a' jól tévő igazgatást, mellyet Sándor Tsászár a' Lengyeleknek adott és Miklós Tsászár megerősített; hogy újat állítsanak, egy beteg képzeletnek szüleményjét, mellyben a' legfőbb hivatalok magoknak a' zendülés szerzőinek valának kimutatva. Ennek az undok planumnak kivitele tökéletesen hozzá illő volt a' gonosztvőknek útálatos tzeljához és megromlott Characteréhez. A' minék gyilkolással és rablással kelle végződni, gyújtogatással kezdődött. Nov. 17. (29) kén estvéli 6 órakor jel adatott a' Zendülésre a' Ser-

főzökháznak felgyújtása által a' Shultz-útszában, nem meszsze az Orosz lovas kaszárnyától. Ugyan azon pillantásban kiállottak a' Lengyel katonák, az Öszveesküdtektől az árulásra elszédítettve, kaszárnyáikból az előre megmondott piatzokra; és a' legveszettebb gonosztévőknek egy tsoportja megindult a' Belvedere kastélyba, hol Cesarevits Nagy Hertzeg Ő Ts. Magossága volt. Ezen gyalázatos árulók neveinek, kik Tsászárijok és jóltévők testvérjének személyje ellen felkelni mérészltek, ki kell hirleltetniek, hogy a' közönséges utálságra kitzégéreztetessenek. Ennek a' tanulókból, al-zászlótartókból és külömbféle polgárokból álló fegyveres tsoportnak vezéri két alzászló tartók Trshaszkovski és Kobylianski valának; a' többiek a' tsoportban voltak: Nabaeljak, Gostsinski, Paskevits, Poninski, Nemojevski, Orpasevski, a' két testvér Rupnevski, Naásjorovski, Trshezinski, Jankovski, Retel, Kossinski, Sventosslavski, Krossnevski és Rottermund. Abban a' pillantásban, midön ezek az istentelenek a' Belvedere felé rohanának, Alhadnagy Vysotzki és Hadnagy Schlegel, az eltsapott hadnagygyal Dobrovolski val befutottak az alzászlótartók Oskolájába. Ezek éppen öszvegyülve valának a' Szalában, hol nékiek a' Taktikát tanították. Vysotzki mint egy eszeveszett kiáltott az ifjakhoz, hogy siessenek polgártársaiknak segítségére, kiket az Oroszok gyilkolnak. Egy másik Öszveesküdt az ajtón kívül kiáltotta: Fegyverre! és a' tapasztalatlan ifjak részszerént szánakozástól indittatva részszerént Vysotzki beszédje által feltüzelve, fegyvert ragadtak és magokat Vysotzki vezérsége aláadták. Az alzászlótartók száma öszveséggel 160 volt.

(Folytatása következik.)

Sz. Pétervár Jan. 5-kén. Ő Fge a' Tsászár Feldmarsal Gróf Diebits táborához a' Fővezéri Cancellariának Directorává Státustanátsos Samburskí Urat kinevezte. Jan. 1 napján az itteni Katholikus templomban a' megholt Pápaért VIII Piusért nagy mise tartatott. — A' Cholera Moskauban, noha több hetek olta múló félben van, még nem mult el egészen.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó Jan. 10-kén. Minekutánna a' Dictator Modlinből vissza jött volna, egy Napi-parantsolatban Jan. 4-kéről, megditserte a' tiszteket, kik ama várnak erősítésére felügyelnek, minthogy ott mindent várakozásán kívül előhaladva talált. Egy másik napi parantsolatjában General Mycelski Urat a' Modlini várnak Örző-Vezérévé kinevezi. — Oberstl, Wylecinski kit a' Dictator Pétervárba a' Tsászárhoz küldött Jan. 7-kén visszaérkezett, leveleket hozván magával, mellyek a' hajdani Igazgatótanátsznak Elölülőjéhez Sobolevski Urhoz voltak titulálva, és az egyik Országos Küldöttnek Gróf Jezierski Urnak késedelem nélkül való visszajövetését jelentik. Ekkor a' Dictator még az napon egy hirdetést botsátott ki, mellyben az Országgyűlést Jan. 17-kére Varsóba öszvehívja.

A' rendes álló tábornak számát a' Dictator 120,000 emberre akarja megevelni. Az ingó Nemzeti Gárda legalább is ugyan annyira betsültetik. — Frantzia General Lallemand Varsóba váratik. Azonkívül Regnier és Pelletier Generalok is (ez utolsó Artilleria-General, a' hajdani Varsói Nagy Hertzegség idejében) eljönnek Varsóba.

Kniasevicz Ur fog lenni, a' mint

a' Varsói Ujságok írják, Fő vezére a' Nemzeti Gárdának egész Lengyel Országban. — Jan. 6-kán híre volt, hogy Luboviczki a' hajdani Vice Elölülő itt lappang Varsóban egy Klastromban. A' Klastromot körülvették, és szorosán megkutatták, de csak feleségét és gyermekeit találták ott. Maga sehol sint.

N a g y B r i t a n n i a.

O'Connell Ur Dec. 18-dikán Dublinba menetelekor, a' néphez tartott beszédjének folytatása :

Be jól esik újra az Irlandiai Accentust hallanom. En egy más Országban voltam, időmet a' Szászoknál (az Anglusoknál) és idegeneknél töltöttem, hartzoltam Irlandiáért, és azt megnyertem, hogy midőn a' Szászok (az Anglusok) gyűlölnek az Irlandusok szeretnek. (Rettentő lármás tetszés). Hartzoltam a' szegények mellett, próbát tettem javokra egy Billt az Alsóházba bevinni, de javallatom 140 szóval felrevettetett. — A' mostani Ministeriumnak egy két tagjai, megengedem jó és derék emberek, de meg kell vallanom, hogy ők öszveséggel bizodalmat nem bírják. Megszólítottak ők engem, azt kívánván, hogy magamat vélek egyesítsem, és akarták tudni: mit tehetnek ők nékem? En mint jó Irlandus e' kérdésre egy másik kérdéssel feleltem t. i. mit fognak tselekedni Irlandia mellett? Angliának minden gazdagságai elégtelenek engemet megvesztegetni, hogy a' Ministeriummal kezdet fogják, hanem ha Hazámnak boldogságát és függetlenségét munkálják. (Nagy tetszés) Ujra mondom linéktek, hogy ha szavamat fogadjátok, az Uniot eltörlitek. Frantzia Ország vérpatakon keresztül jutott el a' szabadsághoz; Belgium vérpatakon keresztül jutott szabadsághoz; de jegyezzétek meg magatok-

nak barátim, hogy Irlandiában egy tsepp vérnek kiontása az Unio eltörlésének minden reménységét megsemmisíti. — A' mostani Ministerek semmit sem tudnak Irlandiáról. Gróf Grey maga megvallja, hogy ő Irlandiáról keveset tud. Ötet azért nem lehet bántani, mert az ő rangjabeliek közzül igen kevesen vannak, kik sokat tudnának Irlandiáról; én ő benne azt nem gyalázom, hanem azt mondom neki, ha Irlandiáról semmit sem tud, nints jussa első Ministernek lenni. Ha nekünk Dublinban Parlamentünk volna, ülnének e' ott olyan tagok, kik Irlandiát nem esmérík? (Tetszés.)

Dec. 27-kén Phibshorough nevű faluban, (Dublin mellett) gyűlést akartak tartani a' Dublini tzehek, hogy O'Connell Urnak egy köszönő Felírást készítsenek hazafüi törekedéseiert az Unionak eltörlésében. Az új Vice Király Marquis Anglesea ezt megertvén, és ennek a' gyülekezésnek — hová a' Fővárosnak és a' szomszéd helységeknek teméntelen számai lakosi készültek — következeściül félvén, egy Nyilatkozatást botsátott ki, mellyben az öszvegyűlést megtiltotta. O'Connell Ur a' házánál csoportozó népsokasághoz egy beszédet tartott, mellyben az embereket a' törvényhez való engedelmességre intette, és az Ujséglevelekben a' Dublini tzehekhez egy Manifestumot adott ki, mellyben kéri őket, hogy moradjanak házaikban, s megújítja egyszersmind nekik az ígéretet, hogy ha tanácsára halgatnak, az Unio eltörlése bizonyos.

London Jan. 8-kán. A' Belga ideigleni Kormányzéseknek küldöttjei van de Weyer és XIV Vilain Urak Jan. 6-kán a' külső Ministerrel Lord Palmerstonnal érkezést tartottak. — Másnap újra Conferentzia volt az öt nagy hatal-

masságoknak képviselői között a' Belgiumi dolgok felett.

A' Morning-Chronicle írja, hogy Leopold Hertzeg, midőn hallaná, hogy felöle az a' hír jár, mintha a' Belgiumi thronusra vágya — azt mondta volna: A' ki a' Belga thronust kívánja, annak vagy bolondnak, vagy koldusnak kell lenni. — A' Courier ennek, mint mesének ellene mond.

Irlandiában a' Vice Király egy kerülőlevelet bocsátott az Országnak minden tisztviselőihez, mellyben nékiek meghagyja, hogy a' békés és törvényes egybegyűléseket, már azoknak akár társaságos mulatság, akár komoly tanácskozásos és a' kérével adás jussának (mellyel a' nép hír) használása légyen tölje, legkissebbé is ne háborgassák; ellenben az olyan gyülekezéseket meg ne szenvedjék, mellyek a' köz tsendnek megzavarását okozhatnák.

Német alföldi Királyság.

Brüsszel Jan. 10-kén. A' Nemzeti Gyűlésnek Jan. 8-iki Ülésében azt kívánják vala sokan a' tagok között, hogy a' Diplomatikai Biztosság közölje a' Házzal azokat a' tisztileveleket, mellyek a' köz hír szerént az azelőtti napon Párisból érkeztek. Híjjában protestáltak e' kívánság ellen a' Diplomatikai Biztosságnak tagjai mondván, hogy a' jött levelek nem tisztilevek; Robaulx, Nenen sa't. Urak erőssen sürgették a' közlést. Felállott tehát Gróf Aerschott egyik tagja a' Diplomatikai Biztosságnak a' szőlőszékbe, és monda: „A' f. H. 5kán Rodenbach Ur feltevő a' Gyűlés eleibe javallatját a' jövendőbeli Fejedelem választásról, melly javallat a' Ház Osztályjainak kiadattatott, és ott Vítatás alá vétetett. Némelly Osztályok abban a' vélekedésben valának hogy Ot-

tó Baváriai Kir. Hertzegnek választása legkívánatosabb lenne. Ekkor a' Diplomatikai Biztosság kötelességének vélte lenni, Gendebien Urat Párisban lévő Követünket erről tudósítani és nékiek meghagyni, hogy a' Frantzia Ministeriumnak gondolkozását tanulná ki e' választásra nézve. Gendebien Ur Párisból Jan. 5-kéről ezt a' választ írá; „Gróf Sebastiani Frantzia Külső Minister engemet bizonyossá tevé, hogy Otto Hertzegnek választását Lajos-Filip Király jóvá fogja hagyni és a' jövendőbeli Belga Király Mária Király-kisasszonyt a' Királynak harmadik leányát feleségül elfogja nyerni.“ Egy másik levél, mellyel a' Követség titoknokja írta Párisból Jan. 6-káról, még bővebben kifejti a' Frantzia Ministeriumnak gondolkozását, és benne a' Frantzia Külső Ministerrel való beszélgetésből a' következő hely fordul elő:

„Belgium — monda Sebastiani Ur — nekünk legdrágább szövetségesünk, ha már egyszer miénk nem lehet, legalább úgy tartjuk, mint testvérünket.“ Előhoztuk a' Ministernek azokat a' mozgásokat, mellyek Belgiumban a' Frantzia Országhoz való szítást jelentik, 's kérdeztük mit fogna tselekedni a' Ministerium, ha Belgium önn indulásából magát Frantzia Országnak ajánlaná, vagy Fejedelmet tőle kérne. A' Minister felele: „Lajos Filip Király Belgiumot nem fogná elfogadni, sem fiaai között egyiket is fejedelmül ténétek adni. A' Király nem akarja a' háborút, és Néktek sem kell azt akarnotok. De háborút kezdene Anglia, és egész Európa, ha ti magatokat Frantzia Országhoz tsatolnátok. Ez a' háború a' ti földeteken és ti rajtatok fogna folyni; kimondhatatlan sokat vesztenétek vele.“ Igen, de — mondánk mi tovább — hát ha Belgium magát Köz Társasággá tenné? Akkor, felelt a' Mi-

nister, egy Hatalmasság is el nem esmérne benneteket; és Magatoknak maradtatok hagyatva „S hát ha honnyi születésű fejedelmet választanánk?” Ugyan a' lenne az eset, a' mi a' Kőztársaságra nézve; senki benneteket el nem esmérne; Frantzia Ország magatán elesmérne. Sokkai kedvezőbb reakciónak nézve és jobb létszen Otto Hertzgenek választása, akkor elesmértetnétek minden Hatalmasságoktól.“ —

M a g y a r O r s z á g.

A' Budai Ujság, annak következősében, a' mit abból Jan. 14-dikén közöltünk, az itt következő hivatalos úton érkezett további tudósítást közli: S atanov Orosz városkában az ott kiűtött dögleletes epekórság folyvást tart; naponként meghal benne 12—15 személy. A' Satanovval határos K a l a h o r o v k a nevű Galicziai faluban hasonlóképpen kiűtött egy háznál ezen nyavalya, mellyben egymás után 3 személy betegedett meg, és ketteje meghalt. Ezen házat az illető Elöljárók rendelkezéséből őriztetel tüstént körülvették, a' falut pedig elzárták, és mind szükséges Orvosokkal, mind eleséggel felkészítették. Hogy ezen nyavalyának Orosz országból Galicziába való általteredése meggátoltassék, a' Galicziai Kormányzók nemcsak a' Satanovra néző véghelyeken, hanem Besszarábia felől is, hol ezen dögnyavalya a' minap K i s s e n e f b e n kiűtött, Bukovinában intézeteket tett a' második rendű contumáciának fentartására, és ügyelésére, e' végből egy határkordonn vonva. Az epekórságnak lehetséges bérontását Magyar or-

szágha meggátolni kívánván a' Magyar Kir. Helytartó Tanács, Galiczia, és Erdély széleire, hol a' nyavalya elterjedésétől leginkább lehetne tartani, két Királyi Biztost küldött, a' legfogantatásabb óvási intézetekhez meggátolható teljes hatalommal felruházva.

A' mai Bétsi Ujságban ugyan e' felől ezeket olvassuk: Galicziából hivatalos tudósítás jött, hogy az epekórság, melly a' Tarnopoli kerületnek K a l a h o r o v k a és W y c h w a s y n e z e nevű faluban kezdette magát mutogatni, (melly faluk közel vannak Satanov Orosz városkához, a' hol ez a' dögleletes nyavalya már darab idő óta pusztít) a' hirtelen és hathatósan munkába vett gátló intézetek által, mindjárt tsirájában elfojtatott, és tsak kevesen lettek annak áldozatai. Ezen nyavalya elterjedése szerentsés meggátolásának illy örvendetes fogantatját egy részént Mosing Orvos gondoskodó fáradhatatlan munkálódásának lehet köszönni. — Mosing Úrnak és a' Satanovi Orvosoknak tapasztalásaiból kitétszik, hogy a' Cholera ragadó ugyan, de koránt sem annyira mint a' pestis.

A' pénz folyamat Januárius' 20-dikán;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligázióji 91 1/4
Az 1820-béli sorsosok, 169
Az 1821-béli hasonlóok, —
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji, 49 5/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1030 7/10 for. ton,
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Landstrasse Nro 275.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)